

Micheáš 3: 5-8

„A tak, bratří, jsme dlužní, ale ne sami sobě, abychom museli žít podle své vůle. Vždyť žijete-li podle své vůle, spějete k smrti; jestliže však mocí Ducha usmrcujete hříšné činy, budete žít. Ti, kdo se dají vést Duchem Božím, jsou synové Boží. Nepřijali jste přece Ducha otroctví, abyste opět propadli strachu, nýbrž přijali jste Ducha synovství, v němž voláme: Abba, Otče!
Tak Boží Duch dosvědčuje našemu duchu, že jsme Boží děti. A jsme-li děti, tedy i dědicové – dědicové Boží, spoludědicové Kristovi; trpíme-li spolu s ním, budeme spolu s ním účastni Boží slávy. Římanům 8:12-17

„Střežte se lživých proroků, kteří k vám přicházejí v rouchu ovčím, ale uvnitř jsou draví vlci. Po jejich ovoci je poznáte. Což sklízíte z trní hrozny nebo z bodláčí fíky? Tak každý dobrý strom dává dobré ovoce, ale špatný strom dává špatné ovoce. Dobrý strom nemůže nést špatné ovoce a špatný strom nemůže nést dobré ovoce. Každý strom, který nedává dobré ovoce, bude vyřazen a hozen do ohně. A tak je poznáte po jejich ovoci.

Ne každý, kdo mi říká ‚Pane, Pane‘, vejde do království nebeského; ale ten, kdo činí vůli mého Otce v nebesích. Mnozí mi řeknou v onen den: ‚Pane, Pane, což jsme ve tvém jménu neprorokovali a ve tvém jménu nevymítali zlé duchy a ve tvém jménu neučinili mnoho mocných činů?‘ A tehdy jim prohlásím: ‚Nikdy jsem vás neznal; jděte ode mne, kdo se dopouštíte nepravosti.‘“
(Matoušovo evangelium 7:16-23)

Proroci

Pánové umírají a nechají se slavně pohřbívat. Prorok upadá do zapomenutí už za svého života. Smrt a pohřeb bývají beze svědků. Když umře mocný král a tyran, všichni si oddechnou a snaží se zapomenout. Když umře prorok, pak teprve ožijí jeho slova a lidé si je snaží znovu a znovu vybatvit. Když přichází těžké doby, lidé vzpomínají, co řekli moudří předci. A lidské svědomí pracuje! Dokonce prorokům lidé vkládají do úst to, co ti proroci nikdy neřekli... Znáte to, tak se pouštěly do světa citáty Jana Wericha, které nikdy neřekl.

Tehdy byl i dnes je svět plný předpovědí, téměř věštek, příliš dobrých a nebo katastrofických analýz. Nečadí se při nich z kadidlových oltářků, spíše se kouří z počítačů a předpovídá se nám budoucnost. Předkládají nám grafy, komentáře a souvislosti, kterým je těžko rozumět a nikdo se nebude zodpovídat za to, že jejich prognózy nevyšly.

Prorok ale předpovědi nezamotává do snových vláken vidění, nepronáší je ve scénickém vytržení a na tribuně před davy. Naopak - prorok rozmotává a vykládá svým životem skutečnost, pomáhá, dává jiskry naděje. V našem křesťanském pojetí vyjasňuje texty Písma a dělá z nich to, co může žít každý už dnes. A končí bez nároků na úspěšnost: „Berte a nebo neberte, já jsem to říct musel...“

Tady Ježíš říká, že si máme dávat pozor na falešné proroky. A svěřuje nám klíč k rozpoznávání. Musíte až tak blízko, abyste viděli a ochutnali ovoce života i slov těch lidí, kteří se považují za proroky. Ano, tak blízko. Nejde to přes televizi a přes billboardy.¹ Má cenu mu věnovat naši pozornost? Máš dojem, že to, co říká, je důležité? Dej si čas, abys jej poznal. Nechce tě vidět? Vymlouvá se? Balamutí a nechce odpovídat na slušné otázky? Pak máš odpověď!

Buď ty proroky podle výsledků ohodnotíte jako falešné a nebo jim dáte důvěru. Ta logika je tak prostá! Ježíš říká: „Což sklízíte z trní hrozny nebo z bodláčí fíky? Tak každý dobrý strom dává dobré ovoce, ale špatný strom dává špatné ovoce.“ A prorok Micheáš popisuje své řemeslo poeticky: „*Toto praví Hospodin proti prorokům, kteří svádějí můj lid: Když mají svými zuby co kousat, mluví o pokoji; když pak jim někdo do úst nic nedá, vyhlásují proti němu svatý boj. Proto vám nastane noc bez vidění, tma bez věštby. Nad těmi proroky zajde slunce, den se nad nimi zachmuří.*“

Každý prorok bude mít svůj soud, my proroky ale nemáme odsuzovat, jen hodnotit užitečnost a přijatelnost. A na základě hodnocení je buď přejít bez větší pozornosti a nebo vytěžit a poslechnout jejich slova. Nemáte je oslavovat, soudit ani zabíjet. To tehdejší svět často dělal. Ježíš říká:

¹ Tohle je důležité před každými volbami, před každým vstupem do nějakého společenství, církve a tak podobně. Proto je pro ženicha a nebo nevěstu důležité, když pozná, jak se jeho protějšek chová v obyčejných věcech a k těm nejbližším.

„*Běda vám! Stavíte pomníky prorokům, které zabili vaši otcové...*“ Jako by se tím stavěním okrasných hrobů a pomníků mučedníkům a pietním klaněním a věnci daly vyřešit všechny vzpomínky a omluvit naše lidská falešnost.² Nakonec o tom vyšinutém uctívání Kristus Pán nejen často mluvil, ale sám skončil jako ti proroci. Chvilkami vychvalován a nakonec odvržen.

A poté, co si uděláme pořádek v tom, koho budeme poslouchat a koho ne, musíme také ohodnotit sebe. Pokud se posuzujeme jen podle výkonu, který podáváme, budeme zklamáni. Když si vy počítáváme skutečné zásluhy, tak jsme v omylu. Ježíšova slova jsou zacílena i na nás: „*Mnozí mi řeknou v onen den: ‚Pane, Pane, což jsme ve tvém jménu neprorokovali a ve tvém jménu nevymlítali zlé duchy a ve tvém jménu neučinili mnoho mocných činů?‘ A tehdy jim prohlásím: ‚Nikdy jsem vás neznal; jděte ode mne, kdo se dopouštíte nepravosti.‘*“³ Sluší nám zdravá skepse a prosba o milost. Dělali jsme, co jsme mohli a uměli. A hlavně, chtěli jsme, aby vše bylo podle toho, jak to Pán Bůh chtěl, jak byla jeho vůle. I kdyby to bylo proti nám, naší peněžence a veřejnému mínění.

Až se jednou postavíme před Pána Boha, nebude se nás ptát na to, jak jsme chodili ke mši, kolikrát jsme byli u zpovědi a kolik jsme dali na odpustky. Nebude jej zajímat jak pravidelně jsme (my evangelíci) studovali Písmo svaté... Zeptá se nás: „*Jednal jsi v podnikání čestně a z víry?*“ Tak cituje Talmud (traktát Šabat 31a) rabbi Jonathan Sacks. Hebrejské *b'emunah*, které překládáme *čestně a z víry*, je podobné tomu, čím vyjádřil povahu skutečné spravedlnosti i apoštol Pavel v dopisu římským křesťanům.³

Slunce se ráno zvedá na oblohu.

Moje ruce jej následují, jakmile vstanu. Bože buď mi milostiv!

Tak, jako Slunce stojí v poledne nejvýše,

tak se před tebou, Bože, moje ruce vrací do klína a tíha práce ustává.

Mám tě v nadhlavníku a vím kdo jsem: Buď mi milostiv!

K večeru se Slunce sklání k obzoru a svítí mi rovně do očí.

A já svůj zrak kloním s prosbou: Bože, buď mi milostiv!

Ať mne ozařuje Kristus, to slunce spravedlnosti.

Ať Vám žehná na každém kroku Všemohoucí Bůh Otec, Syn i Duch svatý!

² „*Běda vám! Stavíte pomníky prorokům, které zabili vaši otcové. Tak dosvědčujete a potvrzujete činy svých otců; oni proroky zabíjeli, vy jim budete pomníky.*“ (Lukášovo evangelium 11:47n)

³ „*Boží spravedlnost, která je přijímána vírou a vede k víře; stojí přeč psáno: ‚Spravedlivý z víry bude živ.‘*“ (Dopis Římanům 1:17 a Abakukovo proroctví 2:4)